

بەرآوردی شیعی "گل فراموشم مکن" ی (نیرهچ میرزا) و "لەبیرم مەگە" ی (هیمن موکریان) لە ژێر پۆشایی قوتابخانە ی بەرآوردی ئەمریکی

پ.سافیە محەممەد ئەحمەد

بەشی زمانی کوردی،

پەرۆردە ی بنەرەت، زانکۆ ی راپەرین

safya.kurde@uor.edu.krd

م.ی.کانیاو قادر علی

بەشی زمانی کوردی،

پەرۆردە ی بنەرەت، زانکۆ ی راپەرین

kanyaw.qadr@uor.edu.krd

پوختە:

ئەدەب بەرھەمی نەستە و ئەو زمانە ی پێی دەنوسریت خاوەن سیما و تاییبەتمەندی خۆیەتی؛ بۆیە ئەدگارێکی جیاکاری ھە یە لەگەڵ ھەموو جورە دەربەرین و نووسینیکی تر، ھەر ئەمەش بۆتە ھۆکاری لەیەک نزیک ی و ھاوبەشبوونی ئەدەبی جیھانی لە چەندان خەسلەت و بونیاتە ھاوبەشەکانی ھەر ژانرێک لە ژانرەکان.

شعیعیش وەک بەشێک لە ئەدەب، چ لەرووی پوختارەوہ چ ناوەرۆکەوہ، لەم لایەنە بەدەر نییە و لە پال ئەمەشدا بە پێی شیوازی شاعیرەکە و ئەو قوناعە ی ئەدەبییە ی تییدا ھاتۆتە بەرھەم ھەلگری تاییبەتمەندی و ناسنامە یەکی دیارکراوی خۆیەتی. ھاوبەشی و لیکنزیک ی دوو دەقی ئەدەبی شتیکی ئاسایی و ھەبووہ، چ بە شیوہ ی راستەوخۆ لە ئەنجامی کاریگەر بوونی نووسەر و شاعیرێک بییت بە نووسەر و شاعیرێکی تر، چ بە شیوہ یەکی ناراستەوخۆ بییت و لە ئەنجامی ھاوبەشبوونی ئایین و کەلتوور و پۆشنبیری ھاوبەش بییت، کە ھەندیک جار نووسەرەکان بەو ھۆکارانە کارتیکراو دەبن و ھەمان تیروانینیان بۆ دیاردە و جیھانە دەوروبەر بۆ دروست دەبییت، لە ئەنجامدا دەقی لەیەکچوو بەرھەم دین؛ بۆیە لەو

سۆنگه یه وه ئه و توژیینه وه یه له ژیر ناو نیشانی (بهراوردی شیعی " گل فراموشم مکن" ی (ئیره ج میرزا) و " له بیرم مه که" ی (هیمن موکریانی) له ژیر روشنایی قوتابخانه ی ئەمریکی ئەنجامدراوه.

ئەم توژیینه وه یه بهراوردی ئەم دوو دهقه شیعییه ی کوردوو له چوارچیوه ی پره نسپ و تایبه تمه ندییه کانی ئەم قوتابخانه بهراوردیه و به پیی پلانیکی زانستی توژیینه وه که، جگه له پیشه کی، به سه ر دوو به ش دابه شکراوه. به شی یه که م، تایبه ته به لایه نی تیوری و باسه کانی چه مک و زاروه ی ئەده بی بهراورد، میژووی سه ره لدانی ئەده بی بهراورد، گرنگی بهراوردی ئەده بی و تایبه تمه ندییه کانی قوتابخانه ی بهراوردی ئەمریکی باسیان لیوه کراوه. به شی دووهمیش ته رخانکراوه بو لایه نی بهراوردکردنی هه ردوو دهقه که، ته وه ره یه کیان تایبه ت کراوه به لایه نه لیکچوو ه کانی هه ردوو دهقه که و ته وه ریکیشیان تایبه ت کراوه به لایه نه جیاوازه کانی هه ردوو دهقه که. له کۆتایشدا ئەنجامه کانی توژیینه وه که له چه ند خالی کدا خراونه ته روو له گه ل لیستی ئەو سه رچاوانه ی سوودیان لیوه رگیراوه و پوخته ی توژیینه وه که ش به زمانی ئینگلیزی خراوه ته روو.

وشه سه ره کییه کان: ئەده بی بهراورد، قوتابخانه ی ئەمریکی، له بیرم مه که، گل فراموشم مکن، چیرۆکه شیعی.

پیشہ کی

ئەدەبی بەراورد لقیکی گرنگی ئەدەبیاتناسییە، ئامانجی بەراوردکردنی دەقە ئەدەبیەکانە لە پیناوە خزمەتکردنی ئەدەبی نەتەوویی و دۆزینەووی رایەلە ھاوبەشەکانی نیوان ئەدەبی گەلان. چەند قوتابخانە یەک دەگریته خۆی، کە ھەریەکەیان میکانیزم و بنەمای کارکردنی تایبەت بەخۆیان ھەیە و جیاوازی لە یەکتەر. یەکتیک لەو قوتابخانانە قوتابخانە ی ئەمریکییە، بە پێی پرنسپی ئەم قوتابخانە یە ژانرە ئەدەبییە جیاوازیەکان پروسە ی بەراوردکاریان تیدا ئەنجام دەدریت، ھەتا ئەگەر ھاوزمانیش بن، چونکە لەم قوتابخانە یەدا جیاوازی زمانی دەقە بەراوردکراوەکان و لایەنی کاریگری و کاتیکردنی نووسەرەکان و شاعیران مەرجی سەرھکی بەراوردکردن نین، بەلکو زیاتر گرنگی بە دۆزینەووی ئاستی داھێنان و لایەنی ئیستاتیکی ئەو دەقانە دەدات، کە دەخرینە تەرازووی بەراوردکارییەو و ھەبوونی خالی جیاواز و لیکچووی نیوان دەقەکان پروسە ی بەراوردکردنەکە جوانتر دەردەخات. بە پێی بنەماکانی ئەم قوتابخانە یە دەقە شیعی (لەبیرم مەکە) لە نیوان (ئیره ج میرزا) و (ھیمن موکریان) لە چوارچێوە ی توێژینەووی بەراورد دەکرین.

ھۆکاری ھەلبژاردنی ناو نیشانە کە:

ئیستاتیکی دەق لە دەقە ناوبراوەکانی ھەردوو شاعیر سەرھرای ھاوبەشبوونیان لە چەند لایەنیک، کە وایکردوو بەخاوەن خەسلەتی دیارکراوی خۆیان، بەلام جیاوازییان تیدا بەدی دەکریت.

گرنگی و ئامانجی توێژینەووەکە:

گرنگیدان بە ئەدەبی نەتەوویی و بەستتەووی بە ئەدەبی جیھان، کە لە ئامانجە ھەرە گرنگ و سەرھکییەکانی قەتابخانە ی بەراوردی ئەمریکییە.

گرفت و کیشە ی توێژینەووەکە:

کاری بەراورد ئامرازیکی زانیارییە و ئەو دوو دەقە شیعییە جیا لە قوتابخانە ی بەراوردی فەرنسی دەتوانریت بە پێی پرنسپیەکانی قوتابخانە ی بەراوردی ئەمریکیش بەراوردیکی زانستییان بۆ بکریت.

رئبازی توئژینه وهکه:

توئژینه وهکه به (رهخنه ی بهراورد) ئه نجامدراوه و تئیدا قوتابخانه ی بهراوردی ئه مریکی کراوته بنه مای کارکردن، که به شیوه ی رهخنه ی پراکتیکی بهراوردی کار له سه ر دهقه کان دهکات.

سنووری توئژینه وهکه:

توئژینه وهکه ههردوو دهقه شیعی (گل فراموش مکن) ی ئیره ج میرزا و (له بیرم مه که) هیمن موکریانی وهک که رهسته ی ئه ده بی هه لئارادوو.

چارچئوه ی توئژینه وهکه:

توئژینه وهکه جگه له پئشه کی، به سه ر دوو به شدا دابه شکراوه. له به شی یه که مدا، بۆ ئاشنایه تی و شیوازی توئژینه وه ی ئه کادیمی وهک رپگه خوشکردن بۆ چوونه ناو کرۆکی بابه تی سه ره کی توئژینه وه که به شیوه یه کی تیوری چهند سه ره بابه تیک له خۆ ده گریت وهک: (چه مک و زاراوه ی ئه ده بی بهراورد، گرنگی ئه ده بی بهراورد، قوتابخانه ی بهراوردی ئه مریکی و تایبه تمه ندیه کانی). به شی دوو مه میش تایبه ته به لایه نی بهراوردکردنی ههردوو دهقه که به شیوه ی رهخنه ی پراکتیکی. له کۆتایشدا ئه نجامه به ده ستهاتوو هکانی توئژینه وه که له چهند خالیکی چر و پوخت ئاماژه یان پئدراوه، دواتریش ئه و ژئیده رانه ی بۆ نووسینی توئژینه وه که سوودیان لئوه رگیراوه به ریزه بندی زانستی دروست خراونه ته پروو.

به شی یه که م:

سه ره تایه کی تیوری له باره ی ئه ده بی بهراورد

یه که م: زاراوه و پئناسه ی ئه ده بی بهراورد.

ئه ده بی بهراورد لقیکی ئه ده بی اتناسیه و به هاوبه شی و سوود وه رگرتن له گه ل لقه کانی تری (مئژووی ئه ده ب، تیوری ئه ده ب، رهخنه ی ئه ده بی، ئیستاتیکی ئه ده ب) به ره می ئه ده بی شروقه و شیده که نه وه.

ئه ده بی بهراورد له پرووی زاراوه وه، پیکهاته یه کی لیکدراوی هه یه و له ههردوو زاراوه ی (ئه ده ب، بهراورد) و پیکهاتوو. سه ره تا به پیی

بەکارهێنانی لەناو ئەدەبی نەتەو جیاوازهکاندا زاراوی جیاوازی بۆ بەکارهێنراوە، بەلام وەکو زاراویەکی گشتگیر ((لە ئەدەبی جیهانیدا یەكەم جار کە ئەدەبی بەراوردکاری وەکو زاراویەکی زانستی بۆ ئەم لیکۆلینەوانە بەکارهاتبێ لە سەدەى نۆزەدەم بوو، کاتێ کە قیلمانی فەرەنگی لە سالی ۱۸۲۷ زانکۆی سۆربۆندا لە محازەرهکانی بەکارهێنا و پاشانیش بۆ سالی ۱۸۳۰ و بەدواوە لە گەلی کۆر و کۆبۆنەویدا کردی بە ناوینیشانی محازەرهکانی و سالی ۱۸۴۰ خستیه ناو کتیبەکانی و بە تەواوی چەسپاندی. یەكەم کەسیش لە ئەدەبی ئینگلیزیدا بەکاری هێنابێ (ماتیۆ ئارنۆلد) بوو)) (گەردی، ۱۹۷۸، ۱۳)، واتا: بەکارهێنان و چەسپاندنی زاراوی زانستی ئەدەبی بەراوردکاری بەشیوەی تیوری و پراکتیکی دەگەریتەووە بۆ نیووی یەكەمی سەدەى نۆزەدەهەم. لە زمانی عەرەبیدا زاراوی (الأدب المقارن) ی بۆ بەکارهێنریت و لە فارسیدا زاراوی (ادبیات تطبیقی) و لە زمانی ئینگلیزیدا زاراوی (Comparative Literature) و لە زمانی روسیدا زاراوی (Cpabtelmenbha Literatupa) بۆ بەکاردی. (ئەمین و حسین، ۲۰۱۸، ۱۵۰) هەرودەها بە زمانی ئەلمانی (Vergleichende Literaturwissenschaft) و ئیتالی (Litteratwa Comparata) و یابانی (Hikaku bungakn) و ئیسپانی (Literatura Comparada) ی پێ دەگووتریت. (مەعروف، ۲۰۰۸، ۱۳)

هاوشیوەی ئەم زمانانە لە زمانی کوردیشدا زاراوی (ئەدەبی بەراورد) بۆ ئەم زانسته دانراوە، کە لە زمانی ئینگلیزیهوە وەرگیراوە، هاوکات دەکریت وەرگیرانیکی دەقاوودەقی وشەیی (الأدب المقارن) ی عەرەبی بیت.

ئەدەبی بەراورد بە هۆی ئەو سروشتە فراوان و گرنگی و پیگە سەرەکییە لە ئەدەبیاتناسی و ئەدەبیاتی گەلاندا هەیهتی چەندان لیکدانەووە و پیناسەى بۆ کراوە و لەلایەن رەخنەگران بە چەند شیوەیهك ناسینراوە. لە پیناسەیهكدا دەوتریت: ((ئەدەبی بەراورد بەزۆری لە پەيوەندی نیوان دوو رەگەز دەکۆلێتەووە، جا ئەو دوو رەگەزه دوو کتیب بیت یان دوو نووسەر یاخود کۆمەلێ کتیب و کۆمەلێ نووسەر یاخود تەواوی ئەدەبی دوو نەتەو)). (ئەسوود، ۲۰۱۱، ۵۱) بە پێی ئەم بۆچوونە ئەدەبی بەراوردکاری

کار له‌سه‌ر ئه‌ده‌بی نه‌ته‌وه‌یی و زیاتر له به‌ره‌مه‌یک ده‌گریته‌وه په‌یوه‌ندی نیوان دوو ره‌گه‌ن، کتیب، نووسه‌ری ئه‌ده‌بی دوو نه‌ته‌وه ئاشکرا ده‌کات و خالی جیاواز و لیکچوویمان دیاریده‌کات.

ئه‌ده‌بی به‌راورد له پیناسه‌یه‌کی تردا ((بریتیی له هونه‌ریکی ریکخراوی به‌رنامه‌دار، که له چۆنیتی و چیه‌تی په‌یوه‌ندییه‌کان و لایه‌نه‌کانی لیکچوون، جیاوازی، نزیکایه‌تی و پیکه‌وه کاریگه‌ربوونی دوو ئه‌ده‌ب له‌یه‌کتر یان هه‌ر بواریکی تری مه‌عریفی ده‌کوڵیته‌وه)). (خه‌یات، ۲۰۱۹، ۲۲۴) واتا: ئه‌ده‌بی به‌راورد مه‌یدان و بواری کارکردنی فراوانه و له سنوری ئه‌ده‌بدا قه‌تیس نامینیت، به‌لگو په‌ل بۆ کایه هونه‌ری و مه‌عریفیه‌کانی تریش ده‌هاوینت و له‌گه‌ل ده‌قه ئه‌ده‌بیدا به‌راوردییان ده‌کات. نووسه‌ریکی تر به‌وه پیناسه‌ی ده‌کات، که ((به‌راوردی ئه‌ده‌بی له به‌یه‌گه‌یشتنی ئه‌ده‌بیاته جیاوازه‌کان ده‌کوڵیته‌وه و هه‌ول دها په‌یوه‌ندییه‌کانی رابردوو و ئیستای ئه‌ده‌بیاته‌کان ده‌ستنیشان بکا و لایه‌نه‌کانی کارتیکردن و کاریگه‌ربوونیان پوون بکاته‌وه)) (شوان، ۲۰۱۴، ۱۶) واتا: هه‌ولی به‌یه‌ک به‌ستنه‌وه‌ی ئه‌ده‌بیاته جیاوازه‌کانی جیهان ده‌دات له‌سه‌ر بنه‌مای کارتیکردن و کاریگه‌ر بوون و گه‌رانه‌وه بۆ میژووی ئه‌ده‌ب، که ئه‌مه‌ش بنچینه‌ی کارکردنی قوتابخانه‌ی به‌راوردی فه‌رهنسییه.

(ریمون طحان) له کتیبی (الأدب المقارن و الأدب العام) پپی وایه: ((تویژینه‌وه‌کانی ئه‌ده‌بی به‌راوردکاری گرنگی دده‌ن به په‌یوه‌ندییه‌کانی نیوان ئه‌ده‌به نیشتمانییه دیارکراوه‌کانی تاییه‌ت به زمانیکی نه‌ته‌وه‌یی دیارکراو، یاخود له نیوان دوو ئه‌ده‌بی جیاواز که هه‌ریه‌که‌یان خاوه‌ن زمانی نه‌ته‌وه‌یی (خویانن)) (طحان، ۱۹۷۲، ۸)، جه‌ختی له‌سه‌ر ئه‌ده‌به نه‌ته‌وه‌یی کردۆته‌وه و زمانی جیاوازی نه‌کردۆته مه‌رجی سه‌ره‌کی.

دوا‌ی خستنه‌پووی هه‌موو ئه‌وه پیناسانه ده‌توانین بلین ئه‌ده‌بی به‌راورد به پپی په‌رهنسیپ و ئه‌وه ده‌ستورانه‌ی هه‌ریه‌کیک له قوتابخانه جیاوازه‌کان بۆیان دیارکردوه کار ده‌کات و له‌سه‌ر یه‌ک پیوه‌ر و لایه‌ن ناوه‌ستیت، کارکردنی بریتیی له به‌راوردکردنی دوو به‌ره‌می ئه‌ده‌بی یان ئه‌ده‌ب و

هونەر و مەعرفەکانی تر بەمەبەستی دەرخیستی لایەنە جیاواز و ھاوبەشەکانی نیوانیان.

دووهم: میژووی سەرھەلدانی ئەدەبی بەراورد.

میژووی سەرھەلدانی ئەدەبی بەراورد دەگەریتەووە بۆ نیووی یەكەمی سەدەمی نۆزدەھەم، بە تاییبەتیش کاتیک فەرەنسییەکان ھەولیاندا زاراوی (بەراوردکردن) لە بوارەکانی تری زانستە مرقایەتیەکانەو بەگوازەنەو بۆ نیو دنیای ئەدەبیات و بەراوردکردنی بەرھەمە ئەدەبیەکان. ئەم لقی ئەدەبیات میژووی سەرھەلدانی بەپێی ولاتەکان جیاوازه. لانکە ی سەرھەلدانی ئەم ئەدەبە فەرەنسا بوو، کە بۆ یەكەم جار لە (۱۲) ی ئازاری سالی ۱۸۳۰ لەسەر دەستی (جان-جاک ئەمبیری)، کە لە (مارسیلیا) لەدایک بوو، ئەویش کاتیک بەرنامە ی سالی خویندنی خۆی لەژێر ناوی (میژووی بەراوردی هونەر و ئەدەب لای تەواوی میللەتان) ئاشکرا کرد، بەلام ئەمە پەسەند نەکرا، ھەتا (فیلمان) ی مامۆستای ئەدەبی زانکۆی (سۆربۆن) زاراوی (ئەدەبی بەراورد) لە زنجیرە ی کۆوانەکانیدا سالی ۱۸۲۷ بەکارھینا. پاشان ھەر ئەو زاراویە بوو بە بناغە ی (قوتابخانە ی تەقلیدی فەرەنسی). فیلمان بۆ زیاتر چەسپاندنی ناوبانگی ئەو ئەدەبە نووییە ھەستا بە چاپکردنی زنجیرە ی کۆوانەکانی لە دوو تووی کتیبکی سەر بەخودا، کە چاپی یەكەمی سالی (۱۸۳۰) و چاپی دووہمی سالی (۱۸۴۰) کەوتە بەردەستی خوینەران و نووسەرانی فەرەنسی. سەبارەت بە دانەری راستەقینە ی زاراوی ئەم ئەدەبە گەرە تیۆردانەری قوتابخانە ی ئەدەبی بەراوردکاری ئەمریکی (رینیە ویلیک) دەلیت: ((فیلمان لە پیشەکی چاپی دووہمی کتیبەکیدە شانازی بەوہو دەکات، کە خۆی یەكەم کەس بوو ئەم زاراویە ی بۆ ئەو تەرزە نووییە ی لیکۆلینەوہ ی ئەدەبی بەکارھیناوە، مافی خۆشیەتی ئەو شانازی بەخۆیەو بەکات)). (عەبدوللا، ۲۰۰۸، ۶۳)

دوای چەسپان و دەرکەوتنی ئەم ئەدەبە لە فەرەنسا پاشان ئەو تەرزە لیکۆلینەوہ ی بە ولاتەکانی تری (ئەلمانیا و ئینگلتەرە و ئەمریکا) دا بلاوبوو و لە زانکۆ و ناوہندە پۆشنییری و ئەدەبیەکان بەکارھینرا.

ده‌رکه‌وتن و ئاشنایه‌تی ولاته عه‌ره‌بیه‌کانیش له‌گه‌ل ئه‌ده‌بی به‌راورد سهره‌تا له‌په‌نگه‌ی ولاتی میسره‌وه بوو، کاتیک سالی (۱۹۲۵) زانکۆی قاهیره بابه‌تیکی به‌ناوی ئه‌ده‌بی به‌راورد خسته نیو پرۆگرامی به‌شی زمان و ئه‌ده‌بی عه‌ره‌بیه‌وه، به‌لام ئه‌مه‌ش ته‌مه‌نیکی زۆری نه‌خایاند و زوو لایرا، تاكو گه‌رانه‌وه‌ی دکتۆر (محمد غونه‌می هیلال) و بلاوکردنه‌وه‌ی کتیبه به‌ناوبانگه‌که‌ی (الأدب المقارن) سالی (۱۹۵۳)، که توانی زیاتر ئه‌ده‌بی به‌راورد بناسینی تا کاتی مردنی له‌ سالی (۱۹۶۸) هه‌موو هه‌ولیکی بۆ په‌ره‌سه‌ندنی بخاته‌گه‌ر. له‌ ئه‌ده‌بیاتی کوردیشدا بایه‌خدان به‌ ئه‌ده‌بی به‌راورد بۆ نیوه‌ی دووه‌می سه‌ده‌ی بیستم ده‌گه‌رینه‌وه و یه‌که‌مین به‌ره‌میش کتیبی (ئه‌ده‌بی به‌راورد) ی دکتۆر (عه‌زیز گه‌ردی) ه‌ له‌ سالی ۱۹۷۸. (عه‌بدوللا، ۲۰۰۸، ۶۴)

ئه‌ده‌بی به‌راورد تا ئیستاش په‌نگه‌یه‌کی گرنگ و سه‌ره‌کی هه‌یه له‌ کرده‌ی ره‌خنه و هه‌لسه‌نگاندنی ئه‌ده‌ب و دیارکردنی دیوی ناوه‌وه و لایه‌نه شاراوه‌کانی ده‌ق به‌ تاییه‌تی له‌ ره‌خنه‌ی نوێ و دوا‌ی سه‌ره‌له‌دانی تیۆره نوێیه‌کانی وه‌رگرتن و کارابوونی رۆلی خوینهر له‌ و کرده‌یه‌دا.

سپه‌م: قوتابخانه‌ی به‌راوردی ئه‌مریکی و تاییه‌ته‌ندیه‌کانی.

قوتابخانه به‌راوردیه‌کان هه‌ریه‌که و خاوه‌ن بنه‌ما و کارنامه‌ی دیارکراوی خۆیانن، ئه‌گه‌رچی هه‌موویان یه‌ک ئامانجی گشتیان هه‌یه، که به‌راورده به‌لام شیواز و ته‌کنیک و په‌نگه‌ی به‌راوردیان جیاوازی هه‌یه، هه‌رئه‌مه‌شه کردوونی به‌ خاوه‌ن ئامانجی تاییه‌تی خۆیان.

ئه‌م قوتابخانه‌یه قوتابخانه‌ی (ره‌خنه‌یی) شی پی‌ده‌وتریت، چونکه زیاتر به‌ پی‌دانه‌گ و سیما ره‌خنه‌یه‌کان کاری کرد، به‌ واتایه‌کی تر له‌ کرده‌ی به‌راوردی زیاتر سوودی له‌ ره‌خنه و وه‌رگرت له‌ چاوه‌ لقه‌کانی تری ئه‌ده‌بیاتیاسی. له‌په‌وه‌ی سه‌ره‌له‌دانه‌وه له‌ دوا‌ی قوتابخانه‌ی فه‌ره‌نسی هاته‌کایه‌وه. له‌په‌وه‌ی میژووویه‌وه له‌ سه‌ره‌تای په‌نجاکانی سه‌ده‌ی بیستم ده‌ستپه‌یکرد. زۆریک له‌ په‌نسیپه‌کانی پی‌چه‌وانه‌ی قوتابخانه‌ی فه‌ره‌نسی بوون دیارترین رابه‌رانی ئه‌م قوتابخانه‌یه (رینی ویلیک و ئۆستن وارین) بوون، که له‌ کتیبه هه‌به‌شه‌که‌یاندایه‌ ناوی (تیۆری ئه‌ده‌ب) ره‌خنه له‌ پۆل فان تیگم و

قوتابخانەى فەرەنسى دەگرن بەوہى لە لیکۆلینەوہ بەراوردکارییەکاندا تەنہا بایەخ بە ئەدەبى نەتەوہى خۆیان دەدەن، پینە ویلیک باوہرى وایە: ((ئەدەبى بەراورد ناتوانیت نەرتى نەتەوہ جیاجیاکان فراموش بکات، بەلام دەبى سنوورەکانى ئارەزووى ناسیونالیستى بەرتەسک جیبهیلایت)). (ئەسود، ۲۰۱۱، ۴۹) ئەمەش وایکرد چەمکەکانى ئەدەبى گشتى و ئەدەبى جیہانى بێنەکایەوہ و مەبەست ((لە ئەدەبى گشتى تووژینەوہبوو لەو بزوتنەوہ و ئەو نمونە ئەدەبیانەى کە سنورى نەتەوہبیان تێپەراندووە و لە ئەدەبى بەراورد دا تووژینەوہیە لەو پەيوەندیانەى دوو ئەدەب یان زیاتر بەیەکەوہ کۆدەکاتەوہ)). (بیربرونیل و آخرون، ت: السید، ۱۹۹۶، ۱۱۲)، کە ریبەرانى ئەو قوتابخانەى زیاتر مشتومریان لەسەر دەکرد و چەندین بۆچوونى جیاوازیان لەبارەىوہ خستەپوو و پینەویلیک و ئۆستن وارین بەشیکى کتیبى تیورى ئەدەبیان بۆ ئەو دوو چەمکە تەرخانکرد؛ بۆیە پەرخنەگرى عەرەب محمد غنیمى چەمکى ئەدەبى بەراوردى بە واتایەکی تر دیارکرد و گوتى: ئەو زانستەى، کە تووژینەوہ لە کاریگرى و کارتیکردنى ئەدەبى نەتەوہى بە ئەدەبى بیگانە دەکات، بە واتایەکی تر مەیدانى ئەدەبى بەراورد بریتییە لە پەيوەندیە نێوئەوئەتیبەکانى نێوان ئەدەبە جیاوازەکان. (غنیمى، ۱۹۸۷، ۱۴). ئەو پەيوەندیانەش یان هونەریین وەک: گواستتەوہى ژانرە ئەدەبیەکان یان ناوہرۆکین وەک: گواستتەوہى بابەتەئەدەبى و شەپۆلە ھزرییەکان.

گرینگترین بنەما و تاییەتمەندییەکانى ئەم قوتابخانەى بریتین لە:

قوتابخانەى ئەمریکى بەراوردکردن لە سنوورى یەک زماندا پەسەند دەکات، بەو مەرجەى لەرووى کلتوورییەوہ لیک جیاواز بن و بۆچوونیان سەبارەت بە بارودۆخى کۆمەلایەتى و ژینگەى جیاواز بى ھەرچەند سەر بەیەک زمانیش بن.

بنەمای پەيوەندى کاریگرى و کارتیکردنى نێوان نووسەرەن مەرجیکى سەرەکی نییە لەم قوتابخانەىدا، بەلکو زیاتر ئەرکى لیکۆلەرى بەراورد دۆزینەوہى ئاستى داھینان و لایەنى جوانکارى دەقە بەراوردکاروہکانە.

لیکۆلەری بەراورد ریگەیی پیدراوێ چەشنە ئەدەبیە جیاوازهکان بەراورد بکات، واتا پەسەندە شیعەر لەگەڵ چیرۆک بەراورد بکریت. لەم قوتابخانەیهشدا هاوشیۆهێ قوتابخانەیی فەرەنسی بەراوردکردن و گرینگیان بە ئەدەبی فۆلکلۆری و سەرزاری ریگەیی پێ نادریت، چونکە (پینی ویلک و ئۆستەن) کە رابەرانی ئەو قوتابخانەیهن پێیان وایە ئەدەبی بەراورد ناتوانیت دەلالەت لە لیکۆلینەوهی ئەدەبی سەرزاری بکات (حوسین و نازم و سالیح، ۲۰۲۱، ۱۴۹-۱۵۱).

لە پروانگەیی ئەم قوتابخانەیهوه بواری لیکۆلینەوه بەراوردکارییهکان فراوان دەبیت و لەریگای دەربرینی مرقایهتیدا شیۆهێ هونەرەکانی دیکەش دەگریتهوه و سنوورەکان دەبەزینیت. (قەرەنی، ۲۰۱۳، ۴۷-۴۸)

بەشی دووهم:

بەراوردی نیوان هەردوو شیعری (گل فراموشم مکن) و (لەبیرم مەکە). ئەو دوو شاعیرە بە هەر هۆکار و کەنالییک کاریگەری و کارتیکردنیان هەبووبیت لەسەر یەکتەر ئەوه پێویستی و گرفتی ئەو تووژینهوهیه نییه، کە کاری لەسەر بکات، چونکە لەسەر بنەماکانی قوتابخانەیی ئەمریکی پرۆسەیی بەراوردکارییهکە ئەنجامدراوه؛ بۆیه ژياننامهی هەردوو شاعیر لە پەراوێز هەر بۆ زانیاری خراونەتەر و^(۱).

هەموو دەقیکی ئەدەبی هاوبەشیان لە نیوانیاندا هەیه، ئەگەر هاوژانر بن زۆربەیی کات زیاترە و دوو ژانری جیاوازی بن، لە پووی چۆنیەتییهوه جیاوازییهکان زیاتر دەبن، چونکە لە پەگەزەکانی ئەدەب(سۆن، بیر، ئەندیشه..هتد) هاوبەشن و سەرەنجامیش ئەدگار و سیمای ئەدەبی بە زمان و پیکهاتەیی تری بونیادیانەوه دەرەکهویت، ئەو دەقه شیعرییانەیی کراونەته کەرەستەیی بەراوردکاری ئەو تووژینهوهیه، دەرکریت لە هەموو بونیاده جۆراوچۆرهکانیانەوه بەراوردییان بکەین و بە شیۆهیی زانستی و زنجیرهیی دابەشیان دەکەین بۆ دوو لایەن:

یەكەم: لایەنە ھاوبەشەکانی ھەردوو دەق

۱- ناو نیشان: بونیادیکی گرنگ و سەرەکی دەقە، پەیوەندی راستەوخۆ و پتەوی بە ناوەرۆک و دیوی ناوێوەی دەقەوێ ھەبە، چونکە: ((ناو نیشان بەگشتی بونیادیکی سەر بەخۆ و بچوو ککراوێ، یان ئێویش دەقیکی بچوو ک و چرکراوێ زمانییە، بەلام مەر جیش نییە بچوو ککراوێ بونیادی دەق بیت، کە لەمەیاندا ناو نیشان ناوەرۆکە کە دیاری دەکات)). (سدیق، ۲۰۰۹، ۲۲) نووسەر و شاعیران بە دانانی ناو نیشانی بە ھێز سەرنجی خوێنەرانی بە لای خوێاندن رادە کێشن، کە ئەمەش لێھاتووی نووسەر لە ھەلبژاردنی ناو نیشاندا دەردەخات لەم دوو دەقەدا ناو نیشانەکان ئەگەرچی فۆرمیان جیاوازە لای ھەردوو شاعیر، کە لە ئەنجامی کاریگەرییان بە ناو نیشانی چیرۆکە فەرەنسییە کە ھاتۆتە بەرھەم* ۲، بەلام رووی واتاوە دەچنە ناو یە ک بازنە ی واتایی ھاوبەشەوێ و رەنگدانەوێ ناوەرۆک و مەبەستی سەرەکی دەقەکانە، وە ک (ئیره ج) لە شیعرە کەیدا دەلی:

جز برای دل من بوش مکن عاشق خویش فراموش مکن

(محبوب، ۱۴۹: ۲۵۳۶)

واتە: تەنھا بۆ یاد و بیرەوێری من بۆنی بکە و ھەرگیز منت لە یاد نەچیت.

ئیره ج لە ناو شیعرە کەدا ئاماژە ی بە ناو نیشانە کە داو، کە دەستەواژە ی (منت لە یاد نەچیت) تەنھا لە رووی دەرشتنەوێ و شە کە ی جیاوازە لە گەل ھێمن ئەگینا لە رووی مەبەستیوێ ھەمان مانای ھەبە. بە ھەمان شیوێ ئیره ج (ھێمن) یش لە شوێنیکدا دەلی:

بە پە لە قازە گولی ھینا دەست

ھاویشتی بۆ لای کیژی دیدە مەست

گوتی ئە ی یاری ژیکە لێ و ژیرم

ھانی گولە کە ت مە کە لە بیرم (موکریان، ۲۰۰۸، ۲۴۷)

وە ک دیارە (ھێمن) ی شاعیریش ریک وە کو خو ی ناو نیشانە کە ی لە شیعرە کەدا دووبارە کردۆتەوێ، تەنھا لە بەر سەر وای شیعرە کە پاش و پیشی

به کرداره‌که کردوو.

واتا ناو‌نیشان له هه‌ردوو ده‌قه‌که کۆنه و داهینانیکى نوپى ئه‌وتوى تیدا نه‌کراوه، به‌لام ره‌نگدانه‌وه‌ی واتای ناوه‌وه‌یه.

۲- مؤسیقای ده‌روه: ئه‌و جووره مؤسیقاییه‌ی شیعی ره‌گه‌زه سه‌ره‌کیه‌کانی بریتین له (کیش و سه‌روا). به سه‌رنجدان له هه‌ردوو ده‌قه‌که ده‌بینین، که هه‌ردوو شاعیر په‌یره‌وی هه‌مان جوور و شیوازی کیش و سه‌روایان کردوو، که ئه‌وانیش کیشی په‌نجه‌ی خو‌مالی و جووت سه‌روا (مه‌سنه‌وی) یه، له ده‌قه فارسییه‌که‌دا ئیره‌جی شاعیر کیشی (۱۰) بره‌گی و سه‌روای (جووت سه‌روای) به‌کاره‌یتاوه، وه‌ک ده‌لی:

گفت وه وه چه گل رعنا ئیست لایق دست چو من زیبائوست
زین سخن عاشق معشوقه پرست جست در اب چو ماهی از شست
(محجوب، ۱۴۹: ۲۵۳۶)

واته: کچه‌که گولیکى له‌ناو ئاوه‌که‌دا بینى و وتی: چه‌ند گولیکى جوانه؟! شایسته‌ی ده‌سته‌کانى منه، واتا بو من جوانه و چه‌زم لێیه‌تی. له‌و ساته‌دا عاشقی شیت و شه‌یدا، وه‌کو ماسی خوی فریدایه ناو ئاوه‌که‌وه. هه‌مینیش به‌هه‌مان شیوه کیشی (۱۰) بره‌گی و جووت سه‌روا (مه‌سنه‌وی) په‌یره‌وکردوو و ده‌لی:

چه‌پکه گولیکى وه‌کوو پتی خوین
گوتی ئای جوانه، ئه‌وه گولی کوین؟
بریا هی من با ئه‌و گوله سووره
حه‌یفه‌ که‌وته ناو ئاوه‌و شیت و شووره
هه‌یشتا قسه‌که‌ی نه‌کردبوو ته‌واو

که دل‌داری شیت خوی خسته ناو ئاوه (موکریانى، ۲۰۰۸، ۲۴۶)

۳- زمانى شیعی: له هونینه‌وه‌ی ده‌قی شیعی‌دا زور گرنگی پیده‌دریت به‌و پێیه‌ی ((شیعی سه‌نه‌تیکه‌ که‌ره‌سته‌که‌ی زمانه)) (ئیه‌راهیم، ۲۰۱۲، ۱۷)، ده‌بیته ناسینه‌ره‌وه‌ی خاوه‌نه‌که‌ی و شیوازی شاعیر ئاشکرا ده‌کات. هه‌ردوو

شاعیر له‌پرووی دارشتنی ده‌قه‌کانیانه‌وه زمانیکی ساده و ساکاری بی گری و دور له ته‌مومژییان به‌کاره‌یناوه، وینه‌کان پروون و دیارن سه‌ره‌پای هونه‌ره‌کانی ره‌وانبیژی و پروونبیژی به تایبه‌تی، به‌لام زمانه‌کانیان ئالوز و قورس نییه.

گفت کای افت جان سنبل تو ما که رفتیم بگیر این گل تو
بکنش زیب سر ای دلبر من یاد ابی که گذشت از سر من

(محجوب، ۱۴۹، ۲۵۳۶)

وتی: ئەوی گیان کیشی من! ئەوا من ده‌پۆم و ده‌مرم و ئەمه‌ش گول‌ه‌که‌ی تویه و بیگره. ئەو گول‌ه‌ بو جوانی بکه به سه‌رته‌وه و خۆتی پی برازینه‌وه، به یادی ئەو ئاوه‌ی منی تیدا تقووم بووم، لیره‌دا کوره‌ی عاشق مه‌عشوقه‌که‌ی به (فریشته‌ی گیانکیشان) چواندوووه و دیارده‌ی لیکچواندنی ئەنجامداوه، واته هۆکاری مردنه‌که‌ی داوه‌ته پال کچه‌که.

(هیمن)یش له کیشانی وینه و وه‌سفی پرووداوه‌کاندا به ئاسانی له واتا‌کانیان تیده‌گه‌ین و سه‌ره‌پای په‌یره‌وکردنی هونه‌ره‌کانی ره‌وانبیژی ده‌بینین، که له ریگه‌ی لیکچواندن و خواستنه‌وه شیعه‌که‌ی رازاندووونه‌ته‌وه و ده‌لی:

مانگ له ئاست هه‌نیه‌ی شه‌رمه‌زار بۆوه

برۆی دی هیلال، خۆی له‌بیر چۆوه

جه‌رگی ده‌برین تیری برژانگی

دلگر بوو بسکی، لووس بوو لاجانگی (موکریان، ۲۰۰۸، ۲۴۳)

شاعیر له ریگای به‌مرۆفکردنی مانگ و دروستکردنی لیکچواندنی (برۆ

به هیلال) و (تیر به برژانگ) شیعه‌که‌ی کردۆته خاوه‌ن شیعه‌یه‌تیکی پته‌و.

۴-مه‌به‌ست و ناوه‌پۆکی ده‌قه‌کان

ناوه‌پۆکی هه‌ردوو ده‌قه‌که ئەوه ئاشکرا ده‌کات، که هه‌ردوو شاعیر له

سی ره‌هه‌ندی (دل‌داری، خۆبه‌ختکردن، بی وه‌فایی) هاوبه‌شن له نووسینی

چیرۆکه شیعه‌یه‌که‌دا، به‌م شیوه‌یه‌ی خواره‌وه:

أ-دل‌داری: له‌به‌رئه‌وه‌ی پوخته‌ی چیرۆکه‌که‌ی باسی خۆشه‌ویستی دوو

عاشق ده‌کات، هەر بۆیه هه‌ردوو شاعیر له شیۆه‌ی شیعیری دل‌داری لیریکی به‌سه‌رهاتی دل‌داری ئه‌و دوو خۆشه‌ویسته‌یان به‌شیعر دارشتۆته‌وه، (ئیره‌ج) سه‌ره‌تای شیعه‌که به ئاوات گه‌یشتنی عاشقه‌که ده‌ستپێده‌کات و شیت و شه‌یدایی کۆره‌که باس ده‌کات، وه‌ک ده‌لی:

عاشقی محنت بسیار کشید تا لب دجله به معشوقه رسید
نشده از گل رویش سیراب که فلک دسته گلی داد باب
نازنین چشم بشط دوخته بود فارغ از عاشق دل سوخته بود

(محجوب، ۱۴۹، ۲۵۳۶)

واته: عاشقی هه‌ول و ماندوبوونیکه زۆری کیشا تا گه‌یشت به خۆشه‌ویسته‌که‌ی له نزیك پووباری دیجله. هیشتا عاشقه‌که له گولی پووخساری مه‌عشوقه‌که‌ی تیر نه‌بوو بوو، که گه‌ردوون به‌زم و کاره‌ساتیکی به‌سه‌ر هینان. مه‌عشوقه‌که ته‌ماشای ئاوه‌که‌ی ده‌کرد و ئاگای له دلی عاشقه دل سووتاووه‌که نه‌بوو. به‌هه‌مان شیۆه هیمینیش له کۆپله‌یه‌که‌دا ده‌لی:

به‌لینی پیدا کیژۆله‌ی چاو جوان
له ده‌ری شاری بۆی بچینه ژوان
لاوی دل‌سووتاو گه‌یشت به ئاوات
که ئه‌و نازداره‌ی بۆ له ژوانی هات
ئاویزانی بوو، گرتی له ئامیز
گوشی به باهۆی مه‌ردانه‌ی به‌هیز
پایموسی لیوی شیرنتر له قهند

له ده‌ستی هالاند که‌زی وه‌ک که‌مهند (موکریانی، ۲۰۰۸، ۲۴۵)

ب_خۆبه‌ختکردن: ئه‌مه‌ش په‌هه‌ندیکی تری شیعیری شاعیران پیکده‌هینیت و چه‌ندین نمونه‌ی تری هاوشیۆه‌ی ئه‌م کورته‌ چیرۆکه له ئه‌ده‌بی کوردیدا هه‌یه، که عاشق بۆ مه‌عشوقه‌که‌ی خۆی کردۆته‌ قوربانی و به‌نمونه‌ی شیعیری دارپێژراونه‌ته‌وه، وه‌ک (شیرین و فه‌هاد، خه‌ج و سیامه‌ند، مه‌م و زین، لاس و خه‌زال...هتد). ئیره‌ج به (۶) دیر ئه‌و دیمه‌نه دلته‌زین و قوربانی دانه به‌شیۆه‌ی شیعر باس ده‌کات، وه‌ک ده‌لی:

باری آن عاشق بیچاره چو بط	دل بدریا زد و افتاد بشط
دید آبیست فراوان و درست	بنشاط آمد و دست از جان شست
دست و پاییی زد و گل را بربود	سوی دلدارش پر تاب نمود
گفت کای آفت جان سنبل تو	ما که رفتیم بگیر این گل تو
بکنش زیب سر ای دلبر من	یاد آبی که گذشت از سر من
جز برای دل من بوش مکن	عاشق خویش فراموش مکن

(محجوب، ۱۴۹، ۲۵۳۶)

واته: به لئ ئه و عاشقه داماره وهک مراوی خوئی هاویشته ناو ئاوه که وه. کاتیک بینی که ئاویکی فراوان و قووله، به تهمای خوئی نهما و دهستی له خوئی شووری. به پهله قازئی گوله که ی گرته وه و بو خوشه ویسته که ی هاویشته. وتی: ئه ی گیان کیشی من! ئه وا من ده پوم و دهمرم و ئه مهش گوله که ی تو یه و بیگره. ئه و گوله بو جوانی بکه به سه رته وه و خوئی پی برازینه وه، به یادی ئه و ئاوه ی، که منی تیدا نقووم بووم. ته نها بو یاد و بیره وه ری من بوئی بکه و هه رگیز منت له یاد نه چیت.

له م شیعه رشدا به هه مان شیوه هیمن مه بهستی خو به ختکردنی کوره عاشقه که بو مه عشوقه که ی تیکه ل به ناوه پوکی دلداری چیره که که کردووه و به (۶) دیر چوئیه تی قوربانیدانه که دهنووسیته وه، وهک ده لئ:

هیشته قسه که ی نه کردبوو ته واو
که دلداری شیت خوئی خسته ناو ئاو
به پهله قازه گولی هینا دست
هاویشتی بو لای کیژی دیده مهست
گوتی ئه ی یاری ژیکه له و ژیرم
هانئ گوله که ت مه که له بیرم
گیژاو لوولی دا، شه پؤل نوقمی کرد
خوپینی چومی که لاکیشی بررد (موکریانی، ۲۷۰۸، ۲۴۷)

شاعیر ساتی نقووم بوون و لوولدانی عاشقی دلگهرم به وشه ی به هیز و ئه ده بی جوان وینا دهکات و وهکو قیدیویه ک چوئیه تی خو به ختکردنه که

دووباره نمایشده‌کاته‌وه. شاعیر له شیوازی باسکردنی خۆبه‌ختکردنه‌که‌یدا له چه‌ندین وشه و دهربریندا لیکچوونی له‌گه‌ل (ئیره‌ج) دا هه‌یه و نموونه‌یه‌کی جوانی قوربانیدان به شیوازیکی ساده و بی‌گری و گۆل ده‌خاته‌روو.

ت- بیوه‌فایی: ئەم لایه‌نه‌ش دیویکی تری چیرۆکه‌که پیشانده‌دات و بیوه‌فایی مه‌عشوقه‌کان به‌رامبه‌ر عاشقان دهرده‌خه‌ن. ئەم لایه‌ن و نموونه ناشیرینانه له ده‌قه فارسییه‌که‌ی (ئیره‌ج) دا ئاماژه‌ی پیدراوه و شاعیر مه‌عشوقه‌ جوانه بیوه‌فاکان به خۆپه‌رست و بیتاک ناو ده‌بات، وه‌ک ده‌لی:

خود ندانست مگر عاشق ما که ز خوبان نتوان جست وفا
عاشقان را همه گر آب برد خوبرویان همه را خواب برد
(محجوب، ۲۵۳۶، ۱۴۹)

واته: عاشقی به‌سته‌زمان نه‌یزانی، که هه‌رگیز نابیت چاوه‌روانی وه‌فا و دلسۆزی له مه‌عشوقی جوان بکریت. ئەگه‌ر هه‌موو عاشقه‌کان ئاو بیانبات، مه‌عشوقه‌ خۆپه‌رسته‌کان به‌خه‌یالیاندا نایه‌ت و بی‌باک لێی ده‌خه‌ون و له‌بیریان ده‌چیته‌وه. هاوشیوه‌ی ئیره‌ج هیمنی شاعیریش به (۶) دیر باسی بیوه‌فایی که‌که ده‌کات به‌رامبه‌ر عاشقی شیت و خۆبه‌ختکه‌ر، وه‌ک ده‌لی:

تینه‌گه‌یشتبوو دل‌داری بیهۆش
که کچ زوو کوران ده‌که‌ن فه‌رامۆش
هیچ که‌س به‌و کاره‌ نالی ئازایی
خۆی به‌کوشت بدا پیاو به‌خۆراییی
خۆی به‌ ئاودا دا بو هه‌وه‌سی چووک
پیی وایی پاش ئەو کچ نابیی به‌ بووک
(موکریانی، ۲۰۰۸، ۲۴۸)

دووهم: لایه‌نه جیاوازه‌کانی هه‌ردوو ده‌ق:

۱- فۆرم و قه‌باره‌ی شیعه‌ره‌کان: هه‌ردوو ده‌قه شیعییه‌که له فۆرم و قه‌باره‌دا جیاوازن، به شیوه‌یه‌ک، که (ئیره‌ج) له نووسینی ده‌قه‌که‌دا زیاتر کورتتیری کردووه و وشه‌ی که‌متری به‌کاره‌یناوه، وه‌ک له دیریکدا ده‌لی:

نشیده از گل رویش سیراب که فلک دسته گلی داد باب
(محجوب، ۱۴۹، ۲۵۳۶)
واته: هیشتا عاشقه که له گولی پوو خساری مه عشوقه که ی تیر نه بوو
بوو، که گهردوون به زم و کاره ساتیکی به سه رهینان.
زور به کورتی و پوختی چیرۆکه که ی گیراوه ته وه، له ریگه ی ئابوری
کردنی وشه که مترین فۆرمی بو گه یاندنی واتا که به کاره یتاوه، وه که له
نمونه که دا دیاره، که به وه سف کردنی پوو خساری پوو ی مه عشوق به گول
و پیشاندانی شیوه یه کی جوان و زور به کورتی پوو داوه که باس ده کات،
به لام به پیچه وانه وه (هیمن) به شیوه یه کی جیاوازتر و دریزداری زیاتری
کردوه، به نزیکه ی (۱۲) دیر سه ره تای شیعه که به وه سف ده ستپیده کات. له
کۆپله یه کدا ده لی:

وه هام بیستوه سه رده می پیشوو
له گوره شاریک نازداریک هه بوو
کچیکی قیت و قوز و که له گه ت
شاکاری ده ست و نه خشی ته بیعه ت
شوخ و له بار و جوان و په زاسووک
له راست پوو ی ده چوو ئابرووی گولووک
دلتهر، مه شرف خوش، زار به پیکه نین
شل و مل، ئه سمه ر، ناسک، نازه نین

دیده کال، لیوئال، بسک سی به نگی (موکریانی، ۲۰۰۸، ۲۴۲)

وه سف و ده سپیکی ئه و دریزداری تیدایه و له پوو ی چه ندیتیه وه وشه
و فۆرمی زور زیاتری به کاره یتاون.

۲- وینه ی هونه ری: که رهسته یه کی جوانکاری ده قی ئه ده بیه و په یوهسته
به لیها تووی و وه ستایی شاعیره وه، چونکه ((هه موو قه سیده یه ک بو خوی
وینه یه کی شیعییه و له کۆمه لی وینه ی شیعی تر پیکه اتوو)) (ئه حمه د،
۲۰۱۴، ۲۱۳) ئه مه ش ئه وه ده رده خات قه سیده ش وه کو زه خرپه فه هه لگری
چه ندان وینه ی هونه رییه. هه ردوو شاعیر له پوو ی چه ندیتی و چۆنیه تی

وینەکانیان جیاوازن.

ئیره ج میرزا له شوینیکدا دەلی:

زاین سخن عاشق معشوقه پرست جست در اب چو ماهی از شست
باری ان عاشق بیچاره چو بط دل بدریا زد و افتاد بشط

(محجوب، ۱۴۹، ۲۵۳۶)

واته: له و ساته دا عاشقی شیت و شهیدا، وهکو ماسی خوی فریدایه ناو
ئاوهکه وه. بهلی ئه و عاشقه داماو وهک مراوی خوی هاویشته ناو ئاوهکه وه.
وهک دیاره شاعیر خوفریدانه ناو ئاوی کورپه شیت و شهیدایه که ی
هاوشیوهی جوولهی ماسی و مراوی وینا کردووه و به پیشاندانی جوولهی
وینه که له شیوهی ئاراسته ی سه ر به ره و خوار جووری وینه که ی دیاری
کردووه. شاعیر زور به ساده یی چیرۆکه شیعییه که ی هونیوه ته وه و
که مترین وینه ی هونه ری تیدا ده بینریت، به لام هیمن موکریانی جیاواز له
ئیره ج چه ندین وینه ی هه مه جووری کیشاون و دریزدادرییه کی کردووه له
وینه کاند، وهک له کۆپله یه کدا ده لی:

میلاقه باده ی ئاونگی ده مشت

شلیر فرمیسی شادی هه لده رشت

خونچه دایدیری به رۆکی کراس

له خیز هاته ده ر چووزله ریواس (موکریانی، ۲۰۰۸، ۲۴۵)

شاعیر زور جوان باسی سه وزبوونی دهشت و ده ر ده کات، به دانه پالی
سیفه ته کانی مرۆف بو سروشت و گولزار و لیکدانی چه ند وینه یه کی تاک
وینه یه کی گشتی هونه ری به رزی دروستکردووه. به خویندنه وه ی هه موو
ده که ی هیمن چه ندان وینه ی هونه ری جوراوجووری به وشه کیشراو له
وینه یه کی گشتیدا ده بین، که زیاتر چیرۆکه شیعییه که ی پازاندۆته وه.

۳- جیاوازی ده که کان له پرووی ناوه پۆکه وه.

هه بوونی خالی جیاواز له نیوان هه ردوو ده که کاند هه ر ته نها له پرووی
فورمه وه نییه، به لکو لایه نی ناوه پۆکیشی گرتۆته وه و پرۆسه ی
به راورکردنه که یان ده وله مه ندر و به پیزتر کردووه. به شیوه یه ک جیاواز له

(ئیره ج) ی فارس کاتیک دەقەکە ی (هیمن) دەخوینیتە وە هەست بە
رەنگدانە وە ی چەند رەهەند و مەبەستیکی تری شیعری دەکە ی، کە هیمن
ویستویەتی لەرێگە ی دەقی چیرۆکە کە وە تێهەلکیش ئەنجام بدات و بالادەست
بیت لە هۆنینه وە ی زیاتر لە رەهەندیک لەناو دەقی (لەبیرم مەکە) دا، کە هەر
ئەمەش وایکردوو بە (۷۶) دیر کورته چیرۆکە کە چرتر بناسینیت، بەم
شیۆه یە ی خوارە وە:

أ- **وہسفی ئافرہت:** یەکیکە لە مەبەستەکانی شیعری لیریکی و شاعیرانی
کلاسیک و نوێخواز و هاوچەرخی و پۆستمۆدیرنیش زۆر گرنگیان پێداوە و
بەشیکی گورە ی لە خەرمانی ئەدەبی کوردی بەرکە و تووہ. کاتیک دەقە
فارسییە کە ی (ئیره ج) دەخوینیتە وە ئەو وەسفە نابینین و شاعیر باسی ئەو
لایەنە ی نەکردووہ، بەلکو تەنہا پوختە ی چیرۆکە کە ی زۆر بە سادە یی باس
کردووہ، بەلام هیمنی شاعیر بەہرە ی شیعری خۆ ی لەم مەبەستە دا
تاقیکردۆتە وە (۱۱) دیری دەقە کە ی تەرخانکردووہ بۆ ئەو مەبەستە، وە ک
دەلی:

کچیکی قیت و قۆز و کەلەگەت

شاکاری دەست و نەخشی تەبیعەت

شۆخ و لەبار و جوان و رەزاسوک

لە راست پوی دەچوو ئابرووی گولووک

دلتهر، مەشرەف خۆش، زار بە پیکەنین

شان و مل، ئەسمەر، ناسک و نازەنین

دیدیە کال، لیو ئال، بسک سی بەنگی

خالی سەر کولمە ی رەشتەر لە زەنگی

مەمک خر و توند، سینە نەرم و پان

گەردن درێژ و چەنە کورت و جوان (موکریانی، ۲۷۰۸، ۲۴۲)

هیمن زۆر جوان وەسفی رووخسار و بەژن و بالای کچە کە دەکات و،
هەر وەکو تابلویە ک وینە کە ی بە وشە دەکیشی، ئەمەش هەر بە شارەزایی و
وەستایی هیمن دەکریت.

ب- وهسفی سروشت: له‌م لایه‌نه‌شدا (ئیره‌ج) له‌ دارش‌تنی ده‌قه فارسیه‌که‌دا ئەم ر‌ه‌ه‌نده‌شی فراموش‌کردووه و هیچی له‌بار‌ه‌وه نه‌نووسیوه، به‌لام له‌ ده‌قه‌که‌ی (هیمن) ئەم مه‌به‌سته‌ش ر‌ه‌نگیداوه‌ته‌وه و شاعیر به (۷) دیر وهسفی ده‌ست‌پیکردنی وهرزی به‌هار ده‌کات و زیاتر به‌ ناخی چیرۆکه‌که‌دا شو‌ر‌ده‌بیت‌ه‌وه، وه‌ک ده‌لی:

به‌هار بوو دیسان خه‌ملی وه‌ک به‌هه‌شت
میرگ و لاپال و به‌نده‌ن و پیده‌شت
کانی وه‌ک دیدهی ئاواران پر جوش
شنه وه‌ک دیدهی نازداران بون خوش
گوول پشکووت، بلب و هورینگه‌که‌وت

که‌و له‌سه‌ر ر‌ه‌وه‌ز هه‌لیگرت ر‌ه‌وت (موکریانی، ۲۷۰۸، ۲۴۵)
هیمن زور شاره‌زایانه (به‌هار، کانی، شنه، گوول، که‌و) پیکه‌وه ئاو‌یزانی
یه‌کتر کردوونه و وینه‌یه‌کی هونه‌ری جوانی وهرزی به‌هاری خستوته‌روو.

پ- شانازیکردن: ئیره‌ج له‌ ده‌قه فارسیه‌که‌دا به‌ ده‌ق‌ئاویزان‌کردنی (په‌ندی پیشینان) شیوه‌ی ئەو شانازی کردنه‌ی به‌ جیاوازتر خستوته‌روو، وه‌ک ده‌لی:

خوانده بود این مثل آنمایه‌ء ناز که نکویی کن و در آب انداز
(محجوب، ۱۴۹، ۲۵۳۶)
واته: عاشق ئەو په‌نده‌ی خویندبووه (بیستبووی) که ده‌لی: چاکه‌ بکه و
بیده به‌ دهم ئاودا.

به‌لام هیمنی شاعیر به‌شیوه‌یه‌کی ناراسته‌وخو باسی ئەم لایه‌نه‌ش ده‌کات و تیشک ده‌خاته‌سه‌ر پر‌کردنه‌وه‌ی په‌ر‌ه‌کانی میژوو، وه‌ک ده‌لی:

که‌سیک ده‌یه‌وی قه‌ت نه‌کری له‌بیر
ناوی لاپه‌ره‌ی میژوو بکا داگیر
خه‌لک به‌ مەردی و ئازایی و پیاوی
هه‌تا هه‌تایه‌ه‌ر به‌رن ناوی
ببی به‌ مایه‌ی سه‌ر‌به‌رزی کومه‌ل

بۆی دروست بکەن پاش مردن کۆتەل
لەپیزی گەوران ناوی بنووسری
سەت شیعری باشە پێ هەلبگوتری (موکریان، ۲۰۰۸، ۲۴۹)
لێرەدا شاعیر رەهەندی شانازی کردن دەروژینیت و ئاماژە بەو
دەدات کۆرە عاشقەکە ویستویەتی بەو خۆبەختکردنە ناوی بچیتە پەرهی
میژوووه و شانازی بە قوربانیدانەکە بکات.

ئەنجام

ئەم توێژینەوێه گەشتووتە ئەم ئەنجامانە خوارەو:
۱. ئەو دوو شاعیرە هەریەکە و داھینانی نووی و جیاوازیان لە
دەقەکاندا کردوو؛ بۆیە هەریەکە و خاوەن ئیستیکای تایبەت بە خۆیان.
۲. هەردوو دەقەکە لە پرووی شیوازی زمانی دەربرین و وینە شیعری
و موسیقایی دەرەو هەوا بەشن.
۳. ناوەرۆکی هەردوو دەقەکە لە مەبەستەکانی (دلداری، خۆبەختکردن،
بیۆهفایی) دا لیکدەچن.
۴. ئەم دەقەکانە لە پرووی فۆرمی داڕشتنەو لیک جیاوازی و دەقەکە
هیمن درێژترە و دەقەکە ئیره ج کورتترە.
۵. هەردوو دەقەکە لە پرووی چەند لایەن و بونیادی کدا لیکجیاوازی وەک:
وینە هونەری و رەهەندە واتاییەکانی ناوەرۆک.

پەراویزەکان:

(^۱) ئیره ج میرزا:

ئیره ج لە سالی (۱۸۷۴ز) لە تەبریز لە دایکبوو و سالی (۱۹۲۶ز) کۆچی دوایی
کردوو. کۆری (غولام حسین میرزا) نەوێ (فەتەح عەلی شای قاجار) و
لە قوتابخانە (داروافنوون) لە تەوریز خویندویەتی و لەویدا زمانی فەرەنسی
فیربوو. بەهۆی ئەوێ شانازە بوو هەر لە تەمەنی لاویتییدا پۆستی سیاسی و
دەولەتی وەرگرتوو. باوک و باپیر و زۆربەیی کەسانی بنەمالەکە شاعیر

بوونه. ناسنامه‌ی (جلال الممالک) و (فخر الشعرا)ی هه‌بووه. یه‌کیک بووه له شاعیره گه‌وره و دیاره‌کانی سه‌رده‌می مه‌شروته، واتا سه‌رده‌می کۆتایی قاجارییه‌کان و سه‌ره‌تای په‌هله‌وییه‌کان، هه‌روه‌ها یه‌کیک بوو له نوێکه‌ره‌وانی شیعی فارسی و ناوه‌پۆکی شیعه‌ره‌کانی زیاتر (په‌خنه‌یی و کۆمه‌لایه‌تی و داشۆرین و دل‌داری و په‌روه‌رده‌یین). شیعه‌ره‌کانی ساده و ره‌وانن و زۆربه‌ی که‌س له‌ناو فارسدا هه‌ز به‌ شیعه‌ره‌کانی ده‌کات. (م‌حجوب، ۲۵۳۶، ۲-۶) هه‌مین موکریانی:

ناوی ته‌واوی سه‌ید محمد ئەمین کوری سه‌ید هه‌سه‌نی شیخه‌لئیسلامی موکرییه، له سالی (۱۹۲۱) له گوندی لاجین له‌نزیك مه‌هاباد (سابلاغ) له‌دایکبووه. دوا‌ی ئەوه‌ی سالی (۱۹۴۳) ده‌بیته ئەندامی کۆمه‌له‌ی (ژ. ک) ناوی (هه‌مین) ده‌بیته ناوی نه‌ینی و، له‌پاشان وه‌کو نازناوی شیعی به‌کاریه‌یناوه و له‌ناو خه‌لکدا به‌و ناوه‌ ناسراوه. هه‌مین ده‌باره‌ی نازناوی خۆی ده‌لی: ((شاعیری هه‌یج قازانجی بۆ من نه‌بووبی ئەو قازانجه‌ی هه‌بووه که ئەو ناوه‌ دوور و درێژه‌ی سه‌ید محمدئهمینی شیخه‌لئیسلامی موکری له‌ کۆل کردوومه‌ته‌وه)) (موکریانی، ۲۰۰۸، ۲۰) واتا (هه‌مین) به‌کورتکراوه‌ی ناوی خۆی ده‌زانی و ئەم نازناوه‌ ناسراوییه‌کی زۆری پێیه‌خشیوه. هه‌مین هه‌لکه‌وته‌ی خه‌زانیکه‌ی ده‌وله‌مه‌ند ده‌بی وه‌ک خۆی ده‌لی: ((با‌بم هه‌م ده‌وله‌مه‌ند بوو، هه‌م به‌دل و ده‌سه‌للاو؛ چاکی به‌خه‌یو ده‌کردین. به‌مندا‌لی زۆر تیر و ته‌سه‌ل و کۆک و پۆشته بووم، به‌لام کۆیله و دیل بووم، کۆیله‌ی ناو قه‌فه‌زی زی‌ر، کۆیله‌ی ری و شوینی کۆن. ری و شوینی بنه‌ماله‌که‌مان ئیجازه‌ی نه‌ده‌دا من له‌گه‌ل هاوته‌مه‌نه‌کانم گالته و گه‌پ بکه‌م، چونکه‌ من کورپه‌ ده‌وله‌مه‌ند بووم و ئەوان کورپه‌ هه‌ژار)) (موکریانی، ۲۰۰۸، ۲۱-۲۲).

شاعیر له‌ ته‌مه‌نی (۵-۶) سالان ده‌خه‌ریته به‌ر خۆیندنی ئەلف و بی و پاشان له‌ ته‌مه‌نی (۸) سالان باوکی ده‌ینی‌ریته قوتابخانه‌ی ده‌وله‌تی له‌ مه‌هاباد، ئینجا دوا‌ی ۴ سالی قوتابخانه‌ ره‌وانه‌ی خۆیندنی ئاینی و خانه‌قای شیخی بورهان ده‌کریت. له‌سالی (۱۹۳۸) وازی له‌ خۆیندن هه‌یناوه. له‌ سالی (۱۹۴۶) هاوسه‌رگیری له‌گه‌ل کچی خالی کردووه. هه‌مین له‌باره‌ی سه‌ره‌تای شیعی نووسینی ده‌لی: ((سالی ۱۹۴۱ له‌ ئەده‌بیاتی فارسی و کوردیشدا شاره‌زایی ته‌واوم په‌یدا کردبوو، بۆ خۆشم شیعرم داده‌نا، به‌لام شیعه‌ره‌کانم پوخته نه‌بوون؛

لاساایی شاعیره کۆنه کانم کردبووه، هه موو جووره شیعیکم دانابوو تهنانهت له فرهاویشتندا لاسایی "شیخ رهزا" و "ئیره ج میرزا" ی فارسیشم کردبووه.)) (موکریان، ۲۰۰۸، ۳۸) له سالی (۱۹۶۸) له بهر دهست دریزی شای ئیران سهری خوی هه لدهگری بۆ باشووری کوردستان و له ناوچهی حاجی ئومه ران ده بیته میوانی شوورش. سالی (۱۹۷۵) له به غدا تووشی نه خوشی میتشک ده بی و ماوهیه کی زور له نه خوشخانه ده میئیته وه و سالی (۱۹۷۹) ده گه ریته وه مه هاباد و ماوهیه ک له گوڤاری (سروه) ی کوردی له ورمی کار ده کات. له پوژی (۱۷) ی نیسانی (۱۹۸۶) کوچی دواپی ده کات و له مه هاباد ده نیژریت.

(۲) (***) ئه و چیرۆکه فه ره نسییه له بنچینه دا به م شیوه یه یه، چیرۆکه که باسی دوو عاشق ده کات، که له نزیک رووباریک دانیشتوونه و له ناکاو گولیک به ناو رووباره که دا تیده په ریته و کچه که ش ده لئ: ئای له و گوله چهند جوانه! کورپه که ش له به رخاتری خوشه ویسته که ی، وه کو ماسی خوی فریده داته ناو ئاوه که وه و گوله که ده گریته وه و بۆ دلداره که ی ده هاویته و، پاشان له و ئاوه زور و قووله دا کورپه که نفووم ده بیته و بۆ دواپی جار سه یری خوشه ویسته که ی ده کات و ده لئ: (له بیرم مه که): له به رئه وه ی (ئیره ج میرزا) فه ره نسی زانیوه؛ بۆیه به شیوه ی شیعر ئه م چیرۆکه ی به فارسی نوسیوه و (هیمن موکریان) له باره ی ئه م چیرۆکه ده لئ: ((گولیکی زور جوان هه یه به فارسی پیی ده لئین - گل فراموشم مکن، گول له بیرم مه که - چیرۆکیکی زور له تیفی له سه ره هه یه، من له و چیرۆکه که ده لئین له ئه سلدا فه ره نسییه ی بووه ئیله امم وه رگرت بۆ هوندنه وه ی ئه م پارچه شیعره، دیاره وه رم نه گیزا وه ته وه، به لکو به رگی کوردیم له به رکردوه، و ویستی کوردانه م تیدا گونجاندوه ...)) (گه ردی، ئه ده بی به راورد، وه ریگرتووه له گوڤاری پوژی کوردستان، ژماره ۶، ۱۹۷۳) هه روه ها هه ر به هوی ئه م چیرۆکه وه ئیستا له ئیران جووره گولیک هه یه به ناوی (گل فراموشم مکن)، که گولیکی جوان و ناسراوه.

سه رچاوه کان:

أ-کتیب

۱. ئه حمه د، صافیه محمد (۲۰۱۴)، شیوازی شیعره کوردییه کانی پیربال محمود، چاپخانه ی پوژه ه لات، هه ولیر.

۲. ئەسود، نەوزاد ئەحمەد (۲۰۱۱)، فەرھەنگی زاراوەی ئەدەبی و ڕەخنەیی (ئەدەبی بەراورد)، چاپخانە ی بینایی، سلیمانی.
۳. ئیبراھیم، محەمەد عەبدولکەریم (۲۰۱۲)، پیکھاتە ی زمانی شیعی لە ڕوانگە ی ڕەخنە ی ئەدەبی نوێو، چاپی یەکەم، چاپخانە ی موکریانی، هەولێر.
۴. حوسین و نازم و سەڵح، هیمداد (د) و سەنگەر و ڕیزان (د): ۲۰۲۱، ئەدەبی بەراورد، چاپی یەکەم، ناوەندی ئاوێر. هەولێر.
۵. خەیات، ئاری عوسمان (۲۰۱۹)، ڕوانگە ی ڕەخنە و ڕوانینی تیۆری، دەزگای چاپ و پەخشی نارین، سلیمانی.
۶. روسو و کلودبیشوا، أندریه میشیل و بیبرونیل، ت: غسان السید (د)، ما الأدب المقارن؟ (۱۹۹۶)، ط ۱، دار علاءالدین دمشق.
۷. سدیق، ئارام (۲۰۰۹)، ناوێشان لە چیرۆکی کوردیدا، چاپخانە ی کارۆ، سلیمانی.
۸. شوان، ئیبراھیم احمد (۲۰۱۴)، بەراوردی ئەدەبی، چاپخانە ی زانکۆی سەلاحەدین هەولێر.
۹. طحان، ریمون (۱۹۷۲)، الادب المقارن والادب العام، دار الکتب البناني، بیروت.
۱۰. گەردی، عەزیز (۱۹۷۸)، ئەدەبی بەراوردکاری، چاپخانە ی کۆری زانیاری کورد، بەغدا.
۱۱. غنیمی، محمد هلال (۱۹۸۷)، الأدب المقارن، دار العوده، بیروت.
۱۲. محجوب، محمد جعفر (د) (۲۰۳۶)، تحقیق در احوال و اثار و افکار و اشعار ایرج میرزا و خاندان و نیگان او، چاپ چهارم، شرکت چاپ افست گلشن.
۱۳. مەعروف، کەمال (د) (۲۰۰۸)، زانستی ئەدەبی بەراوردکاری، چاپخانە ی یاد، سلیمانی.
۱۴. موکریانی، هینمن (۲۰۰۸)، دیوانی هینمن، چاپی یەکەم، پەخشانیگای ئازادی، سلیمانی.

ب- گۆقاری:

۱. ئەمین و شیخ حسین، سیروان جبار (پ.ی.د) و کاظم (م.ی)، (۲۰۱۸)، بەراوردکردنی ڕۆمانی "میرنامە" ی جان دۆست و ڕۆمانی "سەمەر قەند" ی ئەمین مەعلوف لە ژێر ڕۆشنایی قوتابخانە ی ئەمریکی، گۆقاری توێژەر، ژ. ۲، پاییزی، زانکۆی سۆران.
۲. عەبدوللا، ئیدریس (۲۰۰۸)، پوختە یەک لە بارە ی ئەدەبی بەراوردکاری و قوتابخانە ی سلاقی لە ئەدەبی بەراوردکاریدا، گۆقاری رامان، ژ. ۱۳۸.
۳. قەرەنی، ئەحمەد (د) (۲۰۱۳)، خالە جیاواز و لیکچوووەکانی هەر سێ قوتابخانە ی ئەدەبی بەراوردکاری فەرەنسی- سلاقی- ئەمریکی، گۆقاری رامان، ژ. ۱۸۹.

الملخص:

الأدب نتاج اللاشعور، واللغة التي تُكتب بها الأدب لها خصائص وعلامات تخص بها؛ لذا يكون له شكل يميزه عن الكتابات والتعبيرات الأخرى، وهذا هو السبب وراء تقارب واشتراك الأدب العالمي في خصال عدة ومكونات مشتركة لكل ضرب من الأضراب. والشعر بصفته جزء من الأدب سواء من حيث الشكل والمعنى فلا يخرج عن هذا، إضافة إلى أسلوب الشاعر والمرحلة الأدبية التي انتج فيها، إذ تحمل خصائص وتعريف يخصه. تقارب واشتراك نصين أدبيين أمر طبيعي وموجود، سواء بالشكل المباشر جراء تأثر كاتب وشاعر بكاتب وشاعر آخر، أو بالشكل غير المباشر نتيجة اشتراك الدين والتراث والثقافة المشتركة. في بعض الأحيان يتأثر الكتاب بهذه الأسباب ويكون لديهم نفس الرؤية للمظاهر والعالم الذي يحيطهم وفي النتيجة تُنتج نصوص متشابهة، لذا ومن هذا المنطلق جاء هذا البحث تحت عنوان: مقارنة شعري ("گل فراموشم مکن" لصاحبه (ثیره ج میرزا) و "له بيرم مه كه" لصاحبه (هيمن موكر ياني) تحت ضوء المدرسة الأمريكية. إن هذا البحث قارن بين هذين النصين الشعريين من خلال مبادئ وخصائص هذه المدرسة التقابلية، وفق خطة علمية إذ قُسم البحث على فصلين بالإضافة إلى المقدمة. وقد خصص الفصل الأول للحديث عن الجانب النظري، وتناول مسائل مصطلحات الأدب المقارن، وتاريخ ظهور الأدب المقارن، وأهمية المقارنة الأدبية وخصائص المدرسة التقابلية الأمريكية. كما خصص الفصل الثاني لمقارنة النصين، حيث خصص محور الأول للنقاط المتشابهة بينهما، كما تم ذكر النقاط المخالفة في المحور الآخر، وفي النهاية عُرضت نتائج البحث في نقاط عدة، مع ذكر قائمة المصادر التي تمت الاستفادة منها، وقد قُدم الملخص بالبحث باللغة الإنجليزية.

الكلمات الدالة: ادب المقارن، المدرسة الأمريكية، لاتنساني، گل فراموشم مكن، قصة الشعرية.

Abstract

All sorts of literary genres have something in common. Poetry, as an element of literature, although has its own characteristics in terms of form and content, that is either be because of the poet's writing style or the era the poem is composed in, it is both similar to and different from another poem when compared to each other. Hence, this research is conducted under the title of " A comparison between the poems of Erich Mirza Gul Framoshm Makan - Flower don't forget me) and Hemn Mukeryani (Labirm Maka - Don't forget me). This research is made according to the American School of Poems. It is an attempt to analyze and present the different and similar features of both poems.

This research consists of an introduction and is divided into two chapters. Chapter one covers the theoretical framework of the study focusing on the term of comparative literature, the history of the arrival of comparative literature, The American Comparative School and its characteristics. Chapter two is dedicated to the comparison of both poetic texts, including a brief biography of the two poets and the practical framework. The study concludes by forming the conclusion, the references as well as the abstract in Arabic and English.

Keywords: Comparative Literature, American School, Don't forget me, Flower don't forget me, Poetic Story.